

er et Par Punkter, hvorpaa jeg især vilde tillade mig at henlede Opmærksomheden. Først vil jeg dog, til hvad der blev udvilket af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds, sige, at ligesom han fandt Mangler i Kapitlerne 7 og 8, saaledes forekommer det mig, at der savnes en Straffebestemmelse om Forbrydelser imod Kammerater, hvilke dog ikke ere saa sjældne, især paa Krigsskibene, og saadanne Forbrydelser kunne ikke alene begaaes i det Enkelte, men mange Gange efter en stor Maalestok. Jeg tror, at det er nødvendigt ogsaa at faae nogle enkelte Bestemmelser ind i Lovven angaaende saadanne Misbrug eller legemlige Revselse, som tidt blive udøvede imod Kammerater. — Jeg har, ligesom den ærede sidste Taler fundet, at Straffen for Rømming ikke er streng nok, og især forekommer det mig besynderligt, at en Officer, der rømmer, saa vidt jeg ser, kan slippe med Umbedsfortabelse. — Det forekommer ogsaa mig, saaledes som udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds, at den Strafferet, der efter § 202 kan udøves uden Dom, gaar meget for vidt. De Straffe, som ere omtalte i § 202, burde vistnok paa ingen Maade udføres, naar de Vedkommende, der blive idømte disse Straffe, ikke erklære sig tilfredse dermed. Det synes mig at være en billig Fordring, at den, der skal straffes med Fængsel, ogsaa maa have Ret til at fordrø sin Straf bestemt ved Dom. — I Henseende til Straffemidlerne, er der især to Slags Straffe, paa hvilke jeg har henvendt min Opmærksomhed, og som jeg ser paa med saadanne Vine, at jeg, hvis de skulle blive staaende i Lovforslaget, maa stemme imod det i dets Helhed. Det første af disse Straffemidler er det i § 8 nævnte, idet der derefter skal bibeholdes legemlig Tugt ombord i Krigsskibe. Jeg veed ikke, hvad der skulde begrunde den Bestemmelse at anvende legemlig Tugt ombord i Krigsskibe mere end i Hæren; thi det forekommer mig, at der er meget bedre Anledning og Leilighed til at holde et Skibs Mandskab i fornøden Tugt og Disciplin, end det mange Gange er muligt i Hæren. Naar man endvidere vil se hen til, hvorledes den legemlige Tugt kan anvendes, saa vil man finde,

at der siges i § 43, at legemlig Tugt skal bestaa i Slag af en Tapp, som rigtignok ikke maa være over 24 Tommer lang og 1 1/4 Tomme i Omfang; men disse Tapp kunne tildeles en Person, der er over 18 Aar, i et Antal af fra 15 til 54 Slag. Naar man dernæst vil se, hvorledes han skal stilles, nemlig at han skal fastbindes i opret Stilling til en fast Gjenstand, tror jeg, at denne Bestemmelse gaar meget videre, end hidtil har været brugelig; thi saa vidt mig bekendt, har det hidtil været brugeligt ombord paa Krigsskibe, at den, der skulde have Tapp, blev holdt af en anden Mand, som stod foran ham; men jeg har aldrig hørt, at han har været bunden til en fast Gjenstand. Det forekommer mig ogsaa, at det Antal af Slag Tapp, som her bestemmes, er altsfor overdrevent, selv om man overhovedet vil beholde legemlig Tugt; men jeg kan, som sagt, ikke se nogenjombest Grund til at beholde denne paa Krigsskibe, naar man affkaffer den for Hæren. Jeg vil derfor til enhver Tid gjøre, hvad jeg kan, for at faae denne Bestemmelse ud af Loven. Den anden Bestemmelse, paa hvilken jeg især vil henlede Opmærksomheden, er den Straf, som ogsaa skal anvendes paa Krigsskibe, og som omtales i § 11, nemlig Arrest i Bøien, hvilken igjen kan være simpel eller streng. Denne Straf bestaar i Følge § 18 deri, at den Vedkommende bliver fastgjort til Dækket enten ved det ene Ben eller ved begge Ben, og den kan kun anvendes paa Menige, men i en Tid af fra 6 Timer til 10 Dage. Der staar rigtignok, at de skulle være stillede saaledes, at de ere bespyttede mod Vind og Veir; men der staar ikke, at de skulle være stillede saaledes, at de kunne undgaa deres Kammeraters Haaen. Naar man tænker sig en Mand saaledes fastbunden ved en Bøie enten ved det ene Ben eller ved begge, og man dernæst tænker sig, at Kammeraterne kunne gaa forbi ham, og, hvis han ikke er særlig affpærret, maasse kunne spytte ham i Hovedet eller i Ansigtet, er dette saa haanende en Straf, at jeg ikke kan tænke mig nogenjombest Straf, som kan sættes i Lighed dermed. Selv om han imidlertid skal være indeluffet, oprører det dog min Følelse, at den Straf at staa fastnaglet